

Publicerad 2012-10-24 00:01 av Vakuum

Kvav tystnad.

Att ligga med rödsprängda ögon i ett kolsvart rum
När andetagerna slår mot väggen även fast man inte riktigt andas
När stillheten blir kvav och pressad
Hitta vägen ut skriker mitt huvud
Men kroppen ger vika och ligger kvar där under
Stilla och tyst rör sig tankarna fram
Varje natt är den samma, varje natt kryper de fram
Från varje vrå, från varje hörn, överallt
Dom överrumplar och förpestar ens sinne
Mörkret börjar även då fylla kropp och sinne
Inte bara rummet täcker dom
Som knivar i hjärtat så biter sig demonerna fram
När man fumlandes och nervöst letar efter antingen flaskhals eller avtryckare
Allt för att tysta dom mörka
Dom hånar, river, och bryter

Trist och grå reser nu solen
Ännu en dag, ännu en natt
Blommor vissnar
Blommor blommar
Snön faller
Snön smälter
Mörkret faller
Mörkret stannar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vakuum med Poeter.se id #35623 innehar upphovsrätten